ORATIO ANNIVERSARIA
IN
THEATRO
COLLEGII REGALIS
MEDICORUM LONDINENSIUM
EX HARVEII INSTITUTO
FESTO DIVI LUCÆ
HABITA
A. D. MDCCLV.

A ROBERTO TAYLOR, M. D. COLL. REG. MED. LOND. et
S. R. S. et MEDICO REGIO EXTRAORDINARIO.

LONDINI:
Apud JOHANNEM NOURSE. MDCCLVI.

VIRO EXIMIO

THOMÆ REEVE, M. D.

PRÆSIDI DIGNISSIMO

SOCIISQUE ORNATISSIMIS

COLLEGII REGALIS

MEDICORUM LONDINENSIUM

HANC ORATIONEM

ILLORUM HORTATU EDITAM

EA QUA SEMPER COLENDI SUNT OBSERVANTIA

D. D. D.

ROBERTUS TAYLOR.

ORATIO HARVEIANA.

NNIVERSARIUM, Corona Spectatiſſima, Munus, quod Nobis hodierno Die, Medici divini memoriæ ſacro, celeberrimus noſter injunxit HARVEIUS, mihique hoc anno aſſignavit PRÆSES digniſſimus, nequaquam detrectandum eſſe exiſtimavi. Etſi enim Oratorium Ingenium, quod in me ſentio quam ſit exiguum, mihi deficit; etſi plurimi facundiſſimique Viri, qui ex hoc loco quotannis dixere, dicendi materiem

exhau-

exhausisse jam videntur: veruntamen cum tempora varia et diversa nova Oratoribus argumenta suppeditare soleant; nova ad dicendum hortamenta ministrare possint; nonnulla quidem, nisi fallor, dicenda adhuc restant; nonnulla me, ut coram Vobis dicam, cohortantur atque suadent. Suadet summa, qua me dudum audivere *, COLLEGARUM Benignitas; suadet semper veneranda COLLEGII Auctoritas; suadent, denique, Rerum nostrarum, quibus incendor, Studium atque Amor.

Quot et Quales fuerint Nostri, quos sua in Artem Medicam merita, et immortalis Hodierni Instituti Auctor vetuere mori, nostrum est, SOCII DILECTISSIMI, hodie commemorare: atque hic sane dicendi Campus nobis patet adeo immensus, ut non tam ubi incipiat, quam ubi desinat, nesciat Oratio.

Ex His illustribus Viris Quis primum locum sibi vindicat? Quis, nisi qui primus Hoc instituit COLLEGIUM? illustrissimus LINACRUS; per totum Li-

* Sc. anno MDCCL, quo de PATHOLOGIA, ex Instituto cl. GULSTONI, in COLLEGII Theatro prælegebam.

terarum

terarum Orbem celeberrimus: Qui, in Academia OXONIENSI literis Latinis exquisite eruditus, Græcarum colendarum causa, in ITALIAM, uberibus Ingeniis tunc florentem, transmigravit; easque exinde (ubi TURCARUM Tyrannidem eodem sæculo fugientes exoptatum invenerant Asylum) in Patriam suam duxit et fovit: Qui in Doctrinis liberalibus, superstitionis Imperio jamdiu oppressis, restituendis, primas tulit: Qui omnibus, denique, ornatus Artibus, de Medica adeo in primis meruit, ut Caliginem, ei in hac Insula inductam, spississimam dispellere primus cœperit. Hisce tenebris BRITANNIÆ insidentibus subito effulsit LINACRUS; Artique Medicæ illuminandæ omnino intentus, multos GALENI Libros, (qui in isto ævo apud exteras gentes satis pro Dignitate sua jam tandem æstimari cœperant) tam polite et fideliter interpretatus est, ut ERASMO Judice, melius Latine quam Græce, interpretante LINACRO, GALENUS loqueretur †. Virum hunc egregium tanta apud Regem non indoctum gratia et auctoritate valuisse non profecto mirum est: Illum vero non in suum commodum; non ad nummos corradendos; non

† Vid. ERASMI Epistolas passim.

ad

ad honores ambiendos; ſed ad ſolam Reipublicæ felicitatem; ad Poſteritatis, etiam ſeriſſimæ, ſanitatem promovendam iis omnino uſum eſſe; Quiſnam eſt, AUDITORES SPECTATISSIMI, vel ex invidis laudum ejus obtrectatoribus, qui Viri magnanimitatem et virtutem non admiretur? Hunc autem non aliter feciſſe teſtetur Hoc noſtrum COLLEGIUM. Noſtrum dixi? immo potius Ipſius dicam; quippe quod Ipſo ſuadente fundatum; Ipſo juvante formatum; Ipſo, denique, præſidente gubernatum fuit. Sicut enim e paucis primigeniis coloribus, quorum cuique ſua eſt venuſtas, ſuus ſplendor, mirum in modum commixtis, LUCEM ipſam, humanæ vitæ conſolatorem, concinnavit ſummus Mundi Opifex; ita quidem LINACRUS noſter, e paucis illis, qui tunc temporis Virtute et Doctrina florebant, Medicis, Hoc inſigne ſuum MEDICINÆ Lumen, quod ad hunc uſque Diem perpetuo reſplenduit, componendum ſuaſit et curavit. Tales Nos habuiſſe Auctores, nobiſmet, SOCII ORNATISSIMI, gratulemur; atque quam uberes ſtirps hæc clara tulerit Fructus (quid enim a ſtirpe tam clara non expectandum eſſet?) jam videamus?

Celeber-

Celeberrimum LINACRUM haud longo poſt intervallo ſecutus eſt clariſſimus CAIUS; et paſſibus omnino æquis. Hic enim literis non levius imbutus; in rebus tum Phyſicis tum Medicis non minus verſatus; animoque non minus benevolo et generoſo ornatus; de Nobis, noſtraque Arte non minus egregie meruit. Quis noſtros Annales primus compoſuit? nonne CAIUS? Quis noſtra jura atque privilegia palam et in Curia primus defendit? Quis niſi CAIUS? Quis, denique, COLLEGII Inſignia, quæ in Comitiis, aliiſque noſtris Conventibus, coram PRÆSIDE digniſſimo ponuntur, et quæ nunc intuemur, excogitavit? Profecto CAIUS.

Moneant itaque Illa, Nos, SOCII ORNATISSIMI, moneant, NOBIS FUISSE CAIUM: Atque ea, quæ CAIUS Ipſe VIRTUTIS nuncupavit Inſignia, Nos, ad Virtutem aſſidue colendam, Reſque noſtras fortiter et conſtanter tuendas, quotieſcunque ea cernimus, accendant. Hortentur ea Nos ad Illas Leges defendendas, quarum Auctoritas nuper impugnata eſt; Illas Leges, quibus Majores noſtri Artis Medicæ Dignitati prudentiſſime providerunt. Intelligebant ſolertes harum Legum latores (utcunque

portentoſa habeatur ea nunc Opinio) nihil æque Medicum facere poſſe, atque animum a pueritia literis imbuere: Intelligebant, SAPIENTIÆ ſtudium, (a quo Medici quidam, HIPPOCRATIS, ut opinor, gloriæ æmuli, Diſciplinam Medicam iterum ſeparari volunt *) "quamvis non faciat Medicum, "tamen aptiorem Medicinæ reddere:" Intelligebant, (quod ſapientiſſimus olim monuit CICERO †) "omnes Artes, quæ ad humanitatem pertinent, "habere quoddam commune vinculum, et quaſi "cognatione quadam inter ſe contineri:" Intelligebant, denique, cogitandi et ratiocinandi Artes (quibus ſapientia conſtat vera, et ſine quibus delirant Artifices) non in medicis Hodiernorum Inſtitutionibus; non in decantatis Præceptorum quorumcunque Aphoriſmis; ſed inter antiquas ACADEMI ſylvas, perennibus Eruditionis Græcæ et Latinæ Fontibus ſcaturientes, quærendas eſſe. Sicut igitur LINACRUS celeberrimis ACADEMIIS noſtris inſigne favoris ſui, in PRÆLECTIONIBUS medicis ibi inſtituendis, teſtimonium dederat; ita CAIUS, gratam,

* Democriti autem, ut quidam tradiderunt, Diſcipulus HIPPOCRATES Cous, primus quidem ex omnibus memoria dignis, ab ſtudio SAPIENTIÆ Diſciplinam hanc (medicam) ſeparavit. CELSUS in Præfat.

† In Orat. pro Archia Poeta.

qua

qua Almam ſuam Matrem proſequebatur, memoriam, in COLLEGIO reſtaurando, teſtatus fuit: Atque quo evidentius Diſciplinam Medicam in COLLEGIO ſuo novo inſtituiſſe; Artiſque noſtræ ſtudioſos eo invitaſſe videretur; non modo INSIGNIA, Collegio ſuo propria, ARTEMQUE MEDICAM ſymbolice denotantia, ei gerenda detulit; ſed venerandum etiam ſuum Nomen, longe lateque per EUROPAM ſparſum, quod jam nunc agnoſcit, ei indidit. Et quam valde laudes noſtras! quam valde Poſterorum gratias jamdiu meruerit Hoc CAII Collegium, ex eo, AUDITORES SPECTATISSIMI, judicate, quod maxima Duo, non modo noſtri COLLEGII, ſed noſtræ etiam Nationis, immo noſtræ, dicam, Naturæ ornamenta, (quorum laudes mox celebraturi ſumus *) intra ſuos Parietes educaverit!

Vigente adhuc CAIO ab OXONIO jam proceſſerat alterum hujus COLLEGII Decus et Tutamen, doctiſſimus CALDWALLUS. Hic utiliſſimam LINACRI Societatem novis muneribus ornandam eſſe ratus, (nobili LUMLEIO in partem Operis adſcito,) PRÆLECTIONEM CHIRURGICAM in hoc COLLEGIO

* HARVEIUM et GLISSONUM.

 inſtituit.

inſtituit. Et quantum in Artium MEDICÆ et CHIRURGICÆ utilitatem, immo in gloriam, jamdiu ceſſerit Hoc laudabile Inſtitutum, nemo, SOCII ERUDITISSIMI, ignorare poteſt, niſi qui neſciat illuſtriſſimum Virum, qui Nos hodie convocavit, celeberrimum ſuum de SANGUINIS CIRCUITU Inventum in hac ipſa PRÆLECTIONE cum ſuis primo communicaſſe; immortalem ſcilicet HARVEIUM, ad cujus Famam ſingularem jam feſtinat Oratio.

Si enim Viros hos illuſtres, qui ante CIRCUITUM Sanguinis floruerant inventum, commemoratione annua dignos cenſuit HARVEIUS, quanto Ipſe, qui invenit, dignior eſt habendus qui commemoretur? Quantas illi debemus laudes, qui ingenio pene divino præditus; omni eruditionis genere (cujus intra CAII Ipſius Collegium fundamenta jecerat) inſtructus; laboriſque infiniti patiens, dies noctеſque tamdiu Naturæ operibus invigilavit, donec filum, quo per reconditum Oeconomiæ Animalis Labyrinthum jam ducimur, penitus detexerat? Nemo enim certe nunc demum naris eſt adeo emunctæ, ut præclarum Hoc inventum in Antiquorum ſcriptis ſubolfaciat. Si quis eſt

tam

tam ſagax; ſiquis vocem unam atque alteram, in HIPPOCRATIS ſcriptis ſubinde occurrentem, nulla contextus ratione habita, omnique Artis Hiſtoria repugnante, ad ſenſum hujuſmodi ridiculum torquere volet; Hunc quidem eodem argumentandi genere probare poſſe confido, PULVEREM PYRIUM, PYXIDEMQUE NAUTICAM Veteres non latuiſſe. Apage tantas invidorum Nugas: Tædet harum ineptiarum Philologarum. Anquiramus potius ſintne Illi Recentiores magis audiendi, qui de Hoc nobiliſſimo Invento cum HARVEIO certavere? Non SERVETUS: non COLUMBUS: non Ipſe etiam CÆSALPINUS. Nam quid in hac Re fecerant Illi præter conjecturas? Quibus autem Factis vel Experimentis conjecturis ſuis conciliaverant fidem? Hoc equidem munus HARVEIO noſtro reſervatum fuit; atque Hoc præclare præſtitit. Quod Illi ſuſpicati erant, Ipſe vidit; Quod Illi male intellexerant, Ipſe explicavit; Quod Illi, denique, vix ſubmonuerant, Ipſe expoſuit, probavit, ſtabilivit. Quantum vero in Philoſophia excolenda; quantum in literis promovendis excelluit HARVEIUS; tanto quidem in noſtrum COLLEGIUM exarſit Studio. Tantam erga Nos indicavit caritatem, ut, quos Ipſe

non

non erubuerat amplecti Fratres, eos dignaretur conſtituere Hæredes.

Quid in Oeconomia animali explicanda valere poſſet Hoc inventum HARVEIANUM exemplar primum et egregium propoſuit HARVEIUS Ipſe: Qui, Vitæ principiis in Corde detectis, Animalium Generationem deinde animo complexus eſt; eamque totam Rem occultam in libro eleganti, Doctrinæ reconditiſſimæ pleno, fuſius expoſuit. Et quanta laude dignus ſit, qui viam ad Oeconomiæ animalis ſcientiam primus monſtravit, Vos, SOCII ERUDITISSIMI, potiſſimum ſcitis, qui, quantum in Oeconomia animali verſati medendo valeant, quotidie experimini! Cur ulla hujus Utilitatis ab HARVEII Invento derivatæ exempla proferam? Vetant hoc anguſti Orationis limites; vetatis Vos, quibus omnia hujuſmodi ſatis innoteſcunt; et qui me ad alteram mei muneris Partem revocare jam videmini; ad aliorum laudes celebrandas: Quorum nonnullos, qui viam ab HARVEIO præmonſtratam inſiſtentes, PHYSIOLOGIAM novam condidere, nunc intueamur.

Inter

Inter hos eximios primum locum obtinet GULSTONUS; doctissimus OXONII Alumnus: Qui, quantum lucis a PHYSIOLOGIA nova (ex Sanguinis CIRCUITU nuperrime demonstrato mox oritura) accepturæ essent Morborum causæ jam ante animo prospiciens, PRÆLECTIONEM PATHOLOGICAM in Hoc COLLEGIO instituit; suoque sumptu ad hunc usque diem sustinuit. Nec Spem GULSTONI fefellit eventus: Quot enim Opera ab illius ætate PATHOLOGIAM in EUROPA illustrarunt, tot quidem lucem suam ab HARVEII Invento derivarunt: Quot in ANGLIA Scripta morborum Causas atque Signa explicarunt, tot fere intra hos Parietes, ipso jubente, lecta sunt.

Haud multo post in PHYSIOLOGIA et PATHOLOGIA explicandis excellebat Medicus, Rebus COLLEGII Anatomicis, et postea COLLEGIO ipsi, meritissimo præfectus, celeberrimus GLISSONUS; in ipso CAII Collegio educatus, et in CANTABRIGIA sua Professor olim Regius. Hic, primaria Organorum vitalium Functione ab HARVEIO explicata, duo alia organa, Functionibus naturalibus præcipue destinata, HARVEIO Duce, statuebat explicanda.

canda. Hic HEPATIS ſtructuram tam internam quam externam mira quidem ſolertia patefecit. Hic Vaginam PORTÆ, ſive Capſulam ejus communem, primus detexit, explicavit, nominavit. Neque minore Hic acumine minutiſſimas VENTRICULI et INTESTINORUM Fibras indagavit; Functionibuſque illorum viſcerum penitus inveſtigatis, modum parandi Chyli, ſicut antea ſecernendæ Bilis, pari eruditione atque elegantia demonſtravit. Hic, denique, eam Fibrarum animalium proprietatem, quæ facit ut eæ ſine ſenſu irritentur, primus notavit et nominavit: eam ipſam proprietatem, quam doctiſſimus HALLERUS, Phyſiologus horum temporum longe præſtantiſſimus, experimenta GLISSONI ulterius proſequendo, ſummo judicio plenius expoſuit; ſummaque modeſtia, Philoſopho omnino digna, Philoſophorum judicio nuper commendavit *: eam profecto proprietatem, quam in Fibris quibuſdam animalibus, quemadmodum in Materia univerſa Gravitatem, ineſſe docuit Vir ſolertiſſimus; qua proprietate patefacta, quamplurima in Animalibus tam vivis quam mortuis φαινομενα (nulla antecedentium Phyſiologorum ὑποθεσει explicata,

* Vid. Comment. REG. SOC. ſcientiar. GOTTING. Tom. II. p. 114.

aut

aut explicanda) perſpicue HALLERUS, GLISSONO monſtrante viam, nunc explicavit. Hucuſque, SOCII ORNATISSIMI, GLISSONUM noſtrum Doctrina ſolummodo et Scientia Medica excellentem vidimus: Hucuſque Illum HARVEII veſtigiis inſiſtentem, et PHYSIOLOGIAM, PATHOLOGIAMQUE ſtudioſiſſime perſequentem admirati ſumus. Nunc Viri magni Humanitatem atque Fortitudinem in Arte exercenda intueamur. Peſte enim hanc Urbem eo tempore depopulante, innumerabilibus, Reipublicæ cauſa, Periculis ſeſe objicere Vir fortis non timuit; mortemque ipſam pati maluiſſet, quam ſuis miſerrime circum circa decumbentibus opem non tuliſſe. O admirandam Hominis Virtutem! O incredibilem prorſus Humanitatem! O Fortitudinem ſupra humanam!

At, dum egregiam GLISSONI humanitatem celebrare ſtudeo, cavendum eſt, ne alterius COLLEGÆ noſtri (qui ejuſdem operis periculoſi ſe participem præſtabat) virtutes tacendo, memoriæ ejus injurioſus eſſe videar, doctiſſimi HODGESII; Viri heu! meliore ingenio quam fortuna memorabilis: Qui ab OXONIO, ubi literis inſtitutus erat, ad LON-

DINUM commeans, non modo quotidiana Peſtis pericula impavidus ſubiit, ſed accuratam ejus Hiſtoriam Orbi medico donavit; minime proculdubio contentus atrociſſimum Vitæ humanæ Hoſtem a Patria propulſaſſe, niſi Poſteris etiam ejuſdem profligandi (quantum humana fert facultas) rationem traderet. Quam male tanta Viri digniſſimi merita, remunerarint ſui pudet dicere! omnium maxime fateri pudet, illos ipſos, quorum Vitas ſervandi cauſa tot HODGESIUS periculis objectarat ſuam, illum gravi Paupertatis oneri, ſeneſcenti adhuc graviori, ſiviſſe ſuccumbere. Hanc, AUDITORES SPECTATISSIMI, gratiam, quam ipſi vivo recuſabant ſui, mihi liceat referre Ipſius Memoriæ,

His ſaltem accumulem Donis &c.

Quis autem miſeram hujus Urbis ſortem mecum non lugebit, quam vix a ſæviſſima Peſte liberatam circum undique involverunt Flammæ; quæ Nos et noſtra penitus deleviſſent, niſi nobis munificus ſubveniſſet HAMEIUS? Poſtquam enim incendium iſtud nefandum, quod omnia tam ſacra quam profana late vaſtabat, COLLEGIUM noſtrum in fumum cineremque verterat, tantum ſua auctoritate, ſuaque

que munificentia efficiebat HAMEIUS, ut pulchrius e flammis resurgeret. Neque in COLLEGIO reædificando boni COLLEGÆ officio Te satis esse functum arbitrabare Vir eximie, nisi Rei quoque COLLEGII sustentandæ pro facultatibus conferres tuis. Eandem igitur liberalitatem, quam toties in hanc Societatem exercueras vivens, testamento etiam tuo indicasti mortuus. Sicut igitur Majores nostri TABULAM MARMOREAM in Bibliotheca HARVEIANA collocandam Tibi decrevere vivo; ita Nos mentis tuæ benevolentissimæ imaginem, Cordibus inscriptam nostris, in æternum conservemus.

Vix dum COLLEGIUM restituerat HAMEIUS quum de splendore ejus augendo cœperunt cogitare illustrissimi COLLEGÆ. Nunc enim fundamento ab HARVEIO jacto superstructuri una omnes concurrebant. Ab OXONIO suo, ubi jamdiu inclaruerat, in COLLEGIUM nuper cooptatum en! WILLISIUM. Hic veterum PHYSIOLOGIAM a COLLEGIS suis paulo ante labefactatam, nunc funditus evertendam esse existimabat; novæque ædificandæ egregiam navabat operam. Hic, sanguinis motu ab HARVEIO detecto, liquorem subtilioris indolis

nunc exquirebat; liquorem a CEREBRO oriundum: cujus Organi fabricam mire tortuoſam, et functiones abſtruſiores plane expedivit; NERVORUMQUE originem, ſtructuram, et officium feliciſſime inveſtigavit. Hinc SOCII ERUDITISSIMI, novi ex Invento HARVEIANO Fructus: Quantum enim profecerat HARVEIUS Ipſe in Functionibus vitalibus; quantum GLISSONUS in naturalibus; tantum quidem in animalibus explicandis profecit WILLISIUS.

Detrimentum, quod Arti medicæ attulerat mors WILLISII immatura, quodammodo compenſavit Superſtes WILLISII Amicus et Defenſor, LOWERUS; digniſſimus etiam OXONII Alumnus. Quomodo in Chylum tranſmutetur Cibus non ita pridem docuerat GLISSONUS: Ulterius nunc progrediebatur LOWERUS. Nunc Chyli in Sanguinem mutationem explicabat: nunc quibus cauſis ſanguis Arterioſus ſuum debeat ruborem; quibus viribus moveatur Cor, in Tractatu pereleganti (quo Nobis honorem, ſibique conſecutus fuit immortalitatem) perſpicue exponebat. Quoſque tandem penetrare auſum eſt acutiſſimum LOWERI Ingenium? In abditiſſimos quidem Naturæ Receſſus.

Sangui-

Sanguinem enim Animalium, in magnos Medicinæ usus, ex alia in aliam Specie transfundi potuisse arbitratus, plurima in eum finem experimenta excogitavit: Eventu sane (quod dolendum est) Viri ornatissimi Votis et Ingenio prorsus impari. Fateantur autem Invidi magnis LOWERUM excidisse ausis: Neque id diffiteantur Increduli; qui Illum propterea excidisse putant, quia non mortale fuit quod optavit Vir ingeniosus.

Nondum vero satis erat explicata Oeconomia Animalis. Glandularum enim (Partis profecto non minimæ Dignitatis) textura, numerus, situs, atque usus adhuc restiterant exponenda. Huic utili demum Operi se accinxit WHARTONUS; literis CANTABRIGIÆ institutus: Idque tam accurate perfecit, ut omnes totius Corporis Glandulas indicaverit, enumeraverit, descripserit. Hic eas a servilibus, quæ iis imposuerant Antiqui, ministeriis, liberavit. Hic Ductum salivalem in Os patentem primus detexit. At non modo eas, quas Natura in corporibus sanis creare solet, explicavit; sed eas etiam, quæ præter Naturam in morbis sæpe generantur, primus notavit et enucleavit. Tantum

valet

valet in morbis Partium detegendis PHYSIOLOGIA vera atque exquiſita !

Si omnes, AUDITORES SPECTATISSIMI, hujus COLLEGII Socios, qui, in Oeconomia Animali illuſtranda, de nobis optime meruere, ſatis pro meritis laudare conarer, Tempus profecto me citius quam Oratio deficeret. Quis autem ſilentio prœterire poteſt celebrem HARVEII Defenſorem, doctiſſimum ENTIUM ? Quis clariſſimi SCARBURGII ? Quis CHARLETONI ? Quis CROUNII ? Quis denique NEEDHAMI immemor eſſe poteſt, dum excolitur ANATOMIA ; dum moventur MUSCULI ; dum FOETUS geruntur UTERO ?

COLLEGIO Hoc noſtro Viris tot illuſtribus nobilitato, non mirum eſt, AUDITORES SPECTATISSIMI, ſi illius Societatem NOBILITAS ipſa olim ambiverit. Minime profecto mirum eſt, ſi illuſtriſſimum DORNAVIÆ MARCHIONEM, Artibus pleriſque eruditum (ſicut antea nobiliſſimum LUMLEIUM) tantus etiam noſtræ ceperit Amor, ut in COLLEGIUM noſtrum aſcribi voluerit ; nobiſque munificentiam ſuam ampliſſimis Donis teſtatus fuerit.

Quot

Quot et Quales in PHYSIOLOGIA nova condenda, PATHOLOGIAQUE amplificanda, poſt CIRCUITUM Sanguinis inventum, excelluerint COLLEGÆ, jam vidiſtis? Nunc ad eos, qui in THERAPEUTICA, tertia, et conſummata quidem, MEDICINÆ Parte, claruerint promovenda, tranſeamus.

Horum primus occurrit Medicus, cujus memoriam (verbo abſit Invidia) non ſatis coluiſſe nos videmur, RICARDUS MORTONUS; Vir nequaquam prætereundus: Qui, etſi Theoria nimis generali deceptus, MALIGNITATEM ubique odoratus fuit, atque in Spiritibus ſuſtentandis nimis ſæpe occupatus, a vero medendi ſcopo aliquando aberravit; in quibuſdam tamen Febribus continuis (quarum cum Intermittentibus Neceſſitudinem primus Noſtratium perſpexit Ipſe) SPECIFICUM nunquam ſatis laudandum primus Noſtratium feliciter adhibuit. Ille enim CORTICEM PERUVIANUM, quo nunc tam graves expugnamus morbos, Medicis tunc falſo damnatum, Regnoque pulſum, examinavit, abſolvit, reduxit. Ille novum Mundum, Hoc Cortice in EUROPAM tranſmiſſo, novum Morbum, quem exeunte ſæculo penultimo in eam tranſmiſerat,

rat, non leviter compenſaſſe primus indicavit. Hunc, cujus in Artem Medicam merita Theoriæ illius vel inimiciſſimi non fateri nequeunt, Nos, quorum eſt omnia ſua cuique tribuere, æquiſſimis laudibus celebremus.

Et quodnam, quæſo, amplius æquitatis noſtræ argumentum exhibere poſſumus, quam in Medico, a MORTONI Theoria valde abhorrente, laudibus cumulando debitis? Medico, quem, etſi, modeſto, quo erat, animo, ad ſummum hujus COLLEGII Ordinem viam non affectavit, digniſſimum tamen qui in eum cooptatus eſſet, omnes uno ore jam profitentur. Quis me, SOCII DILECTISSIMI, SYDENHAMUM noſtrum indicare velle neſcit? (Noſtrum enim Nos ACADEMICI eum optimo jure appellabimus, quem Doctrinis ſuis ACADEMIARUM NOSTRARUM erudiverat Hæc, et Doctoratu ornaverat Illa:) Virum profecto, cui, in Arte noſtra exercenda, tanta inerat naturalis Ingenii Dexteritas, ut ad medendum natus videretur: Virum, de quo verius affirmari poteſt quod de GALENO aſſerit SCALIGER "Illum non ex aliis potius didiciſſe "(id quod facile factu ſic ſatis ſit) quam ex SEIPSO

"(quod

"(quod eſſet valde arduum) aliis Medicinæ ſcien-
"tiam conſtituiſſe*:" Virum, qui, ὑποθεσεων, in quibus formandis nimium feſtinaverat Neotericorum Vanitas, omnino pertæſus, ab opinandi et garriendi ineptiis ad Antiquorum in obſervando Diligentiam; a verboſa Doctrinæ oſtentatione ad veram medendi Artem Nos revocavit. Quis in Morbis diſtinguendis tam acutus? Quis in deſcribendis tam fidelis? Quis, denique, in ſanandis tam felix fuit? Ille febricitantes e Flammis tam medicamentorum quam Morbi primus eripuit. Ille OPIO VARIOLARUM furorem primus compeſcuit; primuſque illud Divinæ Miſericordiæ Donum plena manu miſeris diſpenſavit. Ille, denique, VERULAMII nobiliſſimi Præceptum non minus Medici quam Philoſophi intereſſe ratus, non finxit, non excogitavit, ſed incredibili prorſus ſedulitate invenit quid Natura faceret aut ferret. Nec "is tantum fuit SYDENHAMUS," (ut LIVII de CATONE loquentis verbis utar)
"cujus FAMA VIVO eo viguerit, monumentumque
"ejus SCIENTIÆ nullum extet; vivit immo vigetque
"SCIENTIA ejus ſcriptis ſacrata medicis, non niſi

* Vid. J. CÆS. SCALIG. in Præfat. Lib. de CAUSIS LINGUÆ LATINÆ.

"cum Mundo ipſo perituris †." Hinc Viri magni Nomen et Auctoritas apud exteros! Hinc SYDENHAMI Amor et Veneratio apud Suos!

Hunc, cujus veſtigia preſſit, diligenter obſervaſſe videtur celeberrimus RADCLIVIUS; Vir (ſiquis unquam fuit) non tam literis ad Rei Medicæ ſcientiam, quam Ingenio et Experientia eruditus: Qui SYDENHAMO annis et honore pleno, ex Academia OXONIENSI ad Urbem veniens, in eas medendi rationes, quibus tantum honorem conſecutus erat venerandus Senex, non inquirere non poterat. Et profecto vix fieri potuit, ut qui ingenii acumine, miraque in morbis dignoſcendis perſpicacia ad SYDENHAMUM propius acceſſerat, is in iiſdem curandis ab illius conſilio et præceptis diſcederet. Hic, itaque inſtar alterius SYDENHAMI Naturæ laboranti ſemper intentus, illam aberrantem revocavit, illam ſuccumbentem ſublevavit, illi denique, triumphanti non repugnavit. Hiſce fretus principiis Formularum farraginem atque pompam ſprevit; ægrotoſque a morbi et remediorum onere eodem ictu ſæpe liberavit. Exempla hujuſmodi rara, quæ Artibus non niſi leviter imbuta in Penetralia

† Vid. LIV. Lib. XXXIX. Sect. XL.

tralia ſua indulgens dicitur admiſiſſe Natura, nemo imitari audeat ΑΜΥΗΤΟΣ: minime omnium audento Iſti, quos NATURAM docuiſſe credunt ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ, nulla alia de cauſa, quam quod ARTIUM Diſciplinis non fuerint eruditi.

Sed etiamſi Artium ſtudia ex ACADEMIARUM NOSTRARUM Fontibus parce hauſerit RADCLIVIUS Ipſe, (ſi modo ea parce hauſerit) ea tamen ex illis omnino haurienda eſſe Virum inſignem exiſtimaſſe palam declarant Stipendia ſua ITINERARIA; quibus neminem præter Academiæ ſuæ ARTIUM MAGISTROS donari voluit: Indicio quidem ſatis manifeſto, non Artium foris diſcendarum; non Tyronum in Academiis exteris alendorum gratia; non, denique, ut ea merentes, (quorundam inſtar Medicorum peregrinantium) quo nihil attulerint Sapientiæ, exinde parum reportent Medicinæ, ea ipſum inſtituiſſe; ſed ut Sapientiam, Domi acquiſitam, extra Patriam ſuam deportando, MEDICINAM cumulatiorem ad ſuos reducant.

Defuncto jam laboribus RADCLIVIO ſucceſſit Sodalium ipſius primus dilectiſſimus MEADUS:

Quanta ſcientia Vir ! quanta gravitate ! quanta dignitate ! Qui tantum RADCLIVIUM Doctrina, quantum RADCLIVIUS alios ſagacitate ſuperavit. Hic, tam ingenio quam literis inſtructus, morbos pleroſque facile fugavit ; de uno autem reportavit victoriam Ipſe primus ; de uno, qui, etſi propter ingenium ſuum, plerumque mitiſſimum, diminutivo quodam nomine appellari ſolet,* tamen aliquando ſtragem meditatur horribilem. Hunc Peripneumonico eſſe genere primus intellexit MEADUS : atque, viribus ejus penitus perſpectis, de eo adeo ample triumphavit, ut nemo Medicorum ſub vexillo ejus militans huic Morbo unquam ceſſerit. Neque minus in hoc prorſus devincendo, quam in altero atrociſſimo ſublevando, valuit MEADUS. Modum enim Chirurgicum, quo Aqua ex Hydropicorum Abdominibus tota una vice tuto exhauriri poſſet primus docuit MEADUS ! maximo ſane Hydropicorum emolumento ; qui ante hunc modum inventum plus tædii aut plus periculi in Aqua patiebantur exhaurienda quam doloris in retinenda. Propter hæc illius præclara facinora quantas ei Nos Medici debemus gratias ? quanto majores ei Gens humana, quorum illius ſtudio atque opera

* MORBILLI.

tot

tot ab Orci faucibus eripiuntur? Qui vero in Arte sua eminuit primus in nulla alia postremus esse voluit. Artes itaque liberales, quantum plerique singulas, tantum MEADUS coluit omnes; quarum amore incensus, pretiosissimam Nummorum antiquorum, Picturarum, Sculpturarum, et Librorum supellectilem undique conquisivit; quorum nonnullos aliquando elegantiores, quos animo Ipse Regio dare solebat, ab eo Reges ipsi accipere non dedignati sunt †. Quis igitur mirari debet si MEADI Doctrina et Munificentia ita in regionibus exteris refulserint, ut earum Splendor in Patriam ejus repercussus fuerit. Sed doctum esse pro nihilo duxit Vir beneficentissimus, nisi Doctorum etiam susciperet Patrocinium; quod sane officium adeo egregie præstitit, ut literarum Fautor tam assiduus, tam urbanus, tam munificus nemo privatus certe antea extiterit. Neque profecto fieri potuit, ut qui omnes alias foverat Artes, is patrocinari noluerit suæ. Quanto igitur candore? quanta Benevolentia erga ejusdem Artes Professores se gesserit? quanta comitate Tyrones semper exceperit? quanto studio Rem eorum auxerit? quanta auctoritate nomen

† Vid. Authentic Memoirs of the Life of RICHARD MEAD, M. D. pag. 55.

eorum

eorum protexerit? Omnes equidem ſui temporis Medicos animo vere fraterno amplexus eſt MEADUS: Juniores autem tot et tantis perinde beneficiis quotidie devinxit, ac ſi ad idem Famæ faſtigium, quod attigerat Ipſe, illos evehere totis viribus contenderet. Teſtemur hæc, quotquot hic adſimus, qui Viri digniſſimi Benevolentiam toties experti ſumus: Credant illa Poſteri, qui tot eruditorum Opera Viro privato inſcripta invenient.

Splendente adhuc MEADO emicabat alterum, ab OXONIO ortum, hujus COLLEGII Lumen: Medicus quidem tam amicitia quam Arte MEADO conjunctus; celeberrimus FREINDUS: Qui eo fuit præditus Ingenio ut Artem difficillimam facillime didicerit; ea inſtructus Doctrina ut eam ſemper ornaverit; ea ornatus Auctoritate ut eam diu ſuſtentaverit: Qui in Academia nonnullas Artis ſuæ Partes præclariſſime docuit; Qui in Urbe Artem ipſam ſagaciſſime exercuit; Qui in Senatu eam, Senator ipſe, eloquentiſſime defendit: Qui in Medicina, denique, excolenda ita peritus et felix ut in nullis, præter ſeveriores Medicinæ Diſciplinas, educatus eſſe; in Medicinæ Scientia communicanda

canda ita elegans et disertus fuit, ut in Disciplinis elegantioribus totus fuisse videatur. Et profecto quo doctior fuit Vir clarus, eo acrior fuit indoctorum Hostis; quo liberalius institutus erat Ipse eo vehementius illiberales insectatus est. At si tantam Viro docto movebant Indignationem perpauci sui temporis Nugivenduli, quanto ferventiore excanduisset ira, si audacissimos, quibus scatet hoc ævum, EMPIRICOS, Arcana sua, nunc nugatoria, nunc perniciosa, deliranti omnium Ordinum Vulgo venditantes * animadvertisse ei contigisset. Omnibus literatis flebilis FREINDUS; nulli vero flebilior quam Nobis occidit. Nemo enim certe nostrum, SOCII ERUDITISSIMI, polita Viri doctissimi in HIPPOCRATEM commentaria potest evolvere, quin mortem ejus præmaturam (qui satis quidem gloriæ, Arti vero suæ nondum satis vixerat) sincera voce lamentetur. Etenim ab eo, qui in Arte tamdiu felicissime versatus erat, plura quidem erant expectanda, quæ Artis imperium in Morbos latius extendissent, si Vitæ ejus pepercisset Fatum.

Alumnum alterum, eumque dulcissimum, paulo

* Sic est VULGUS: ex veritate pauca, ex opinione multa æstimat. CICER. Orat. pro Q. ROSCIO.

ante

ante FREINDI obitum in COLLEGIUM noſtrum miſerat OXONIUM: Medicum, dum vixit, Medicis carum; dum medicinam exercuit, ægrotis cariſſimum. BROXHOLMIO enim Ingenii benigna Vena cum tanta morum ſuavitate fuit conjuncta, ut jure dubitari poſſit utrum Ingenio præſtantior an urbanitate fuerit amabilior? Humanitatis ſtudiis ab ineunte ætate imbutus; ſummorum familiaritate virorum quotidie uſus; moribuſque variarum Nationum penitus perſpectis, omnium, poſt hominum memoriam, Medicorum politiſſimus evaſerat. Ex iis, qui RADCLIVII ſtipendia meruere, primus, omnibus poſterioribus, et Stipendio ipſi fuit Ornamento. In BROXHOLMII quidem inerat conſuetudine tam curioſa felicitas, ut plus gratiæ apud omnes ſua Veritas, quam aliorum Obſequium inveniret. Etſi vero ab iſto ſervili, Medicoque prorſus indigno, quo nonnulli gratiam turpiſſime colligunt, abhorruit Obſequio, tamen in illa honeſta atque liberali ejus ſpecie, quæ nunquam deeſt ingenuo, admirabile eſt quantum cæteris excelluerit? qua ſane ægrotorum animos leniter mulcendo corporibus eorum facilius medebatur. Sed quemadmodum in corporibus nonnullis formoſiſſimis

mis insigniores insunt maculæ atque nævi; ita BROXHOLMIO ipsi sua erat infirmitas. Periclitantibus suis amicis (et quot curavit ægrotos tot quidem habuit amicos) tanto plerumque dolore obruebatur, ut, qui mederi anxius optabat, propter id ipsum medendo non sufficeret: ita de servando ægroto supra modum erat sollicitus, ut morbum propterea oppugnaret impotentius: ita, denique, Amici muneri implendo erat intentus ut nonnunquam officio deesset Medici. His agitatus moeroribus a morbis refugit curandis ut morborum ipse fieret Præda rapacium. O miseram Mortalitatis conditionem! quam BROXHOLMII ipsius nec Ingenium nec Fortuna reddere potuerint tolerabilem.

Dum SOCIOS hosce commemorabam celeberrimos, tristis eheu! venit nuntius, dignissimi alterius mortem referens; alterius nostri valde lugendi; qui a valetudine aliorum curanda jam diu avocatus erat ad tuendam suam; clarissimi LEII: Medici, in eadem, qua FREINDUS, qua RADCLIVIUS, Academia educati; eodem ingenio præditi; iisdem honoribus digni. Qui in medendo acutus et

eruditus; in loquendo apertus et facundus; in agendo probus et sincerus: Qui modestis facilis et comis; arrogantibus acer et intrepidus; pauperibus misericors et liberalis; divitibus justus neque avidus fuit. Adulationis Ipse impatiens adulatus est nemini; Plebeculæ sermunculos contempsit; Optimatum blanditias neglexit: Quod, denique, de PISONE oratore scribit CICERO, id quidem LEEI nostri mores et valetudinem mirifice depingit. "Is "(inquit CICERO,) laborem forensem quasi cursum "diutius non tulit, quod corpore erat infirmo, et "Hominum ineptias ac stultitias, quæ devorandæ "Nobis sunt, non ferebat, iracundiusque respu-"ebat, non morose, ut putabatur, sed ingenuo "prorsus liberoque fastidio*." Virum hunc egregium lugeant nostræ, quas dilexit, ACADEMIÆ; lugeat nostrum, quod ornavit, COLLEGIUM; lugeat, denique, ARS ipsa MEDICA, cujus dignitatem tueri semper studuit.

Illustrem hunc OXONIENSEM quis dignior qui sequatur quam celeberrimus ejusdem temporis CANTABRIGIENSIS, dignissimusque hujus COLLE-

* Vid. CICERON. De Claris Orator. S. LXVII.

GII

GII PRÆSES, PELLETUS? Vir multis nominibus celebrandus; atque hoc uno (si nullum subesset aliud) minime hic tacendus, quod annuam hanc dicendi occasionem aliquandiu intermissam Ipse restituerit: Cujus laudabili proposito non modo consummatam Ipsius, sed posterorum quoque Oratorum omnium debemus Eloquentiam. Singularis omnino fuit et eximia PELLETI Indoles. Artibus et ingenio ad medicinam excolendam quo fuit instructior, eo studiosius ejus exercendæ grave onus detrectavit: Quanto magis meritorum suorum fuit conscius, tanto ægrius iniquam Artis suæ toleravit sortem: Qui egregiis animi dotibus plerosque homines superavit, eum profecto coram Muliercularum tribunali, ad quod quotidie citantur Medici, causam dicere piguit maxime: Qui injuriarum, suspicionum, inimicitiarum, infamiæ, immo et famæ omnino immeritæ non valde fuit patiens, is Artem istiusmodi, in qua exercenda hæc omnia insunt mala, non aversari non potuit: Qui otii literati, et quotidianæ literatorum consuetudinis, fuit amantissimus, is ab iis ad diurnos nocturnosque Artis acerbissimæ labores se divelli ægre passus est: Qui, denique, lucri gratia facere nihil, is certe huma-

nitatis et amicitiæ potuit omnia. O præclariſſimum Hominis Ingenium! qui ita ſentire nunquam deſtiterit! O invidendam Medici fortunam, quæ ita agere ei permiſerit.

PELLETI in locum ſuffectus eſt PRÆSES alter digniſſimus, doctiſſimus ejuſdem Academiæ Alumnus; de quo adhuc Juvene tantam ſpem conceperat CANTABRIGIA ſua, ut eum, etſi juniorem quam cui Doctoratum ſponte dare ſolet, non tamen ſine Doctoratu, inter eximios aliarum Facultatum Doctores, Academiam VIADRINAM ſalutandi cauſa, miſerit in GERMANIAM: Cui tantæ ſpei poſtea reſpondens inter celeberrimos hujus COLLEGII Socios diu honoratus fuit; PRÆSIDISQUE officio præclariſſime geſto maximum ſui apud Nos deſiderium reliquit. Liceat, SOCII ORNATISSIMI, PLUMPTREII noſtri laudes oratione paulo fervidiore percurrere; liceat Veritati, eas Virtutes, quas Ipſe obſervavi, celebrare; liceat, denique, Amicitiæ Eloquentiæ vice fungi. Recordamini, quæſo, Viri docti in noſtrum COLLEGIUM merita; recordamini quanto Rerum noſtrarum flagraverit ſtudio? quantum laboris PHARMACOPOEIÆ noſtræ caſtigandæ, poli-

endæ,

endæ, edendæ impenderit? Videor mihi videre facundissimum Virum in Colloquiis solitis Sapientiæ suæ gravitatem comitate et facetiis temperantem: Videor mihi audire Illum sale et lepore, quibus polluit maximis, EMPIRICOS insectantem: Videor mihi intueri Virum fortissimum Eloquentia sua locupletissima jura nostra defendentem. Sed nequid veri, Amicitiæ studio incensus, dissimulare videar, non reticendum, immo coram Vobis, SOCII ERUDITISSIMI, vehementer est dolendum, PLUMPTREIUM nostrum non tam de sua quam de COLLEGII gloria fuisse sollicitum. Nam si Famæ consuluisset suæ, aureoli ejus de Febribus libelli, (de quibus verecundius quam decuit judicavit Ipse) jamdiu in lucem prodivissent, æterna ejus Nominis Ornamenta.

Celeberrimis His in Arte nostra exercitatis merito annumerandi sunt Duo alteri ACADEMICI, in medendo exercitatissimi; HALESIUS et CROVIUS; Ille OXONII, Hic CANTABRIGIÆ, doctissimus Alumnus: Quorum eximiæ erga nostram Societatem munificentiæ Quis nostrum oblivisci poterit? Quorum memoriam Nobis semper colendam esse Quis

non

non exiſtimabit, qui BIBLIOTHECAM noſtram unquam viſerit? ILLIUS; quod, cum eo tempore vixerit, quo Medicos ſolebat ægris commendare Eruditio, Librorum copiam (unde Eruditio eſt petenda) Nobis ſuppeditare voluerit: HUJUS, quod in Libris ſuis Nobis legandis contra invaleſcentem ſuo tempore opinionem declaraverit Literas Medentibus non eſſe inutiles.

PRÆSIDES vero, SOCII DILECTISSIMI, unus atque alter commemorandi adhuc reſtant: Quorum unus, Cathedram, e qua morte heu! nimis immatura non ita pridem raptus eſt, ſi votis noſtris annuiſſet cœlum, egregie ornaviſſet; illuſtriſſimus videlicet JURINUS: Qui, literis CANTABRIGIÆ inſtitutus, reconditiſſimis Matheſeos Doctrinis eo uſque initiatus eſt, ut inter eruditiſſimos ejus Cultores domi foriſque merito habitus fuerit. Huic Viro doctiſſimo ſtabilitum debemus Inventum, humano generi valde propitium, VARIOLARUM INSITIONEM; qua tot millia Mortalium a Fato impendente liberantur. Hic præjudicatas de hac Re convulſit hominum Opiniones: Hic utriuſque Morbi, naturalis et inſititii, ſucceſſus varios ad Calculos

vocavit:

vocavit: Hic insititium longe tutissimum esse adeo luculenter demonstravit, ut nemo esset tam superstitiosus, tam iniquus Rerum æstimator, quin illius Causæ, quam sequi non auderet, veritatem tacitus agnosceret. Hoc Duce Matrum vicimus timiditatem: Hoc Duce Filiarum servavimus pulchritudinem: Hoc duce truculentissimum non modo Vitæ sed Formæ etiam humanæ Hostem superavimus. Hujus igitur nomen pulchrior sexus semper colat et tueatur; tamdiu tueatur uterque, quamdiu Matribus cordi erit Filiarum pulchritudo; quamdiu Pulchritudo ipsa erit amabilis; quamdiu, denique, secura et tranquilla Vita, teterrimo Mortis generi, vel, (quod pejus est) perpetuo Mortis timori, erit anteponenda.

A Doctissimo Jurino ad alterum PRÆSIDEM dignissimum, qui tum Nostræ tum REGIÆ SOCIETATI multos annos præfuit, nunc transeamus; ad clarissimum Sloanium, quem jam postremum celebraturi sumus: Medicum, quem, etsi floruit apud sæculum prius, nuperrime tamen e COLLEGIO ereptum flemus: Medicum, tanta æquanimitate insignem (qua nihil in Medicina facienda magis necessarium,

ceſſarium, nihil ad longam Medici vitam magis confert) quanta infirmiorem, per aſſiduos medendi labores, ad longiſſimam Senectutem ſuſtentavit valetudinem. Et Senectutis profecto tranquillitatem eo magis optandam reddiderant ei longus labor et ſtudium, quæ eam a multis retro annis præceſſerant, quod BIBLIOTHECAM et REPOSITORIUM (non dicam Regia, ſed Regiis omnibus præſtantiora) quibuſcum Senex quotidie delectaretur, ei comparaſſent. Neque minorem in Theſauris hiſce teſtamento legandis erga Patriam, quam erga Familiam ſuam manifeſtavit caritatem. Cum enim pretioſiores eſſent quam qui ſine injuria privata dari, et ſine publica, pretio ſuo, emi poſſent, eos quidem Patriæ ſuæ, conditionibus neque Familiæ neque Nationi ſuæ injurioſis, legavit: æquum, ut opinor, ratus, doctam illam gentem, quæ facultates ad eos congerendos ei miniſtraverat, famam ac utilitatem ab iis expectandas, in omne ævum poſſidere. O Senem omnino beatum! Qui ſenectutem otioſam atque placidam; vitam longam et felicem; mortem, denique, ſubitam nec improviſam nactus es.

Celebra-

Celebravimus jam, SOCII DILECTISSIMI, ornatiſſimorum fere ſingulorum, qui e vita exceſſere, Noſtrorum Memoriam; quorum tantum non omnes in gremiis foverunt ſuis ACADEMIÆ NOSTRÆ: Illæ ipſæ Academiæ, quibus, tanquam locis ad formandos Medicos minime aptis, aliquando inſultare audent alieni Quidam atque invidi. Quam verecunda Fronte! Vos, AUDITORES SPECTATISSIMI, judicetis; qui, tam longam Medicorum conſummatorum ſeriem, ex illis Academiis, ubi ſtudiis imbuti erant optimis, in Hoc COLLEGIUM cooptatam, jam vidiſtis. Hiſce omnibus fato functis tandem commemoratis, ad ea, quæ Vobis ipſis, SOCII ORNATISSIMI, præclare geſta ſunt, nunc vellet Oratio deſcendere, niſi vetaret verecundia; niſi prohiberet, quæ Vobis debetur maxima, Reverentia. Veſtras itaque Virtutes Oratoribus futuris laudandas; veſtram Famam Poſteris celebrandam relinquenti nihil mihi dicendum reſtat, præter quam omnia fauſta huic noſtræ Societati precandum; et Nos, COLLEGÆ mei digniſſimi, hortandum, ut, omnibus ſimultatibus, partiumque ſtudiis ſepoſitis, Artem noſtram excolamus: ut FIDEM,

quam Nos COLLEGIO dedimus, non modo ex ore, ſed ex animo quoque (ſicut decet honeſtos) datam fuiſſe demonſtremus; ut, denique, Concordia intra hæc moenia reſtituta, COLLEGII inimicis, qui Nos nimium diviſerunt, Nobis imperandi ſpem præcidamus.

NOTÆ

Ad Argumenta ORATIONIS HARVEIANÆ illuſtranda et confirmanda appoſitæ.

P. 12. NEMO ENIM CERTE NUNC DEMUM NARIS EST ADEO EMUNCTÆ UT PRÆCLARUM HOC INVENTUM IN ANTIQUORUM SCRIPTIS SUBOLFACIAT.] Nonnulli ex Anatomicis ſæculi proxime elapſi, præ nimia Antiquis omnia attribuendi cupiditate, CIRCUITUM SANGUINIS HIPPOCRATI non ignotum eſſe ineptiſſime contenderunt; inter cujus ſententiæ omnino ridiculæ Defenſores eminuit JOHANNES ANTONIDES LINDENIUS, celebris operum HIPPOCRATI vulgo attributorum Editor; qui hujus tuendæ cauſa libellum paulo ante obitum ſuum LEYDÆ edidit. Locus, quem ex HIPPOCRATIS ſcriptis ad ſuam opinionem ſtabiliendam plerumque citant ejus Defenſores, in libro περι καρδιης (quem doctiſſimus CLERICUS, in excellentiſſima ſua MEDICINÆ Hiſtoria, ab HIPPOCRATE minime ſcriptum fuiſſe demonſtravit *) extat; et, a quocunque prodierit Antiquo, mihi quidem ſententiam, cujus confirmandæ cauſa adduci ſolet, funditus videtur evertere. Hujus libelli auctor ad hunc modum in SECT. XVII ſcribit; ἁι φλεβες δια τȣ σωματος κεχυμεναι πνευμα και ῥευμα και κινησιν παρεχονται απο μιης πολλαι διαβλαςανȣσαι· και αὑτη μεν ἡ μια ὁθεν ἡρηται και ἡ τετελευτηκεν ȣκ οιδα· κυκλȣ γαρ γεγεννημενȣ αρχη ȣκ ἑυρεθη· Hic, inquam, locus LINDENII opinionem evertere videtur. Nam, (præterquam quod de PULMONIBUS, quibus cum CORDE tanta eſt Officii et conjunctionis in ſanguine circumagendo neceſſitudo, ne verbum quidem facit Hic, quiſquis fuerit, Scriptor,) plane conſtat eum, qui differentiam inter Arterias et Venas adeo ignoravit, ut Arteriam magnam et Venam Cavam unum atque idem Vas fuiſſe exiſtimaverit, earum uſus ſcire non potuiſſe; Illam nempe Sanguinem a Corde propellere, Hanc eundem ad Cor perpetuo reducere. Hic autem ſanguinis per Arterias propulſus et per Venas reductio nihil aliud eſt quam ipſiſſimus SANGUINIS CIRCUITUS, ab HARVEIO probatus; quem qui neſciverit, is certe (quodcunque de uno Vaſe Sanguinem per corpus trajiciente inſcienter effutiverit) neque verum ejus motum, neque vaſa, per quæ movetur, animo complexus fuerit neceſſe eſt.

* Vid. CLERIC. Hiſt. MEDICIN. p. 126 & 301.

 P. 13.

P. 13. NON SERVETUS: NON COLUMBUS: NON IPSE ETIAM CÆSALPINUS.] Neque meliori jure Hoc Inventum ſibi vindicare poſſunt ſive celeberrimus VENETUS vulgo dictus PATER PAULUS, ſive FABRICIUS ab AQUAPENDENTE, cui PATREM PAULUM, ſub ſigillo amicitiæ, Hoc arcanum commiſiſſe refert LEONICENUS. Etiamſi enim (quod minime concedendum eſt) nonnulla in hujus Rei teſtimonium admittamus, quæ non prius publici juris facta ſunt quam præclarum ſuum inventum HARVEIUS cum ſuis communicaverat, attamen hujus de PATRE PAULO commenti originem nobis luculenter expoſuit doctiſſimus ENTIUS; qui in Epiſtola ſua, ad ipſum HARVEIUM ſcripta, Apologiæque ſuæ pro CIRCULATIONE SANGUINIS præmiſſa ſic ſcribit "Iſtius autem "commenti fabulam jampridem a te mihi narratam memini: Nempe "LEGATUM VENETUM ad ſuos reditum parantem libro tuo de CIR-"CULATIONE SANGUINIS a te donatum fuiſſe, eundemque poſtea PA-"TRI PAULO legendum exhibuiſſe; indeque Virum hunc celebrem "memoriæ cauſa pluſcula tranſcripſiſſe; quæ, ipſo mox defuncto, in "Hæredis manus inciderint; habereque te literas a PATRE FULGEN-"TIO, ipſius ſodali, ad te ſcriptas, quæ rem eandem clare exprimerent." Ampliſſimum hujuſmodi teſtimonium nemo certe omnium propterea in dubium vocare poteſt, quod HARVEIUS librum ſuum de CIRCULATIONE SANGUINIS non niſi quinto poſt PATRIS PAULI obitum anno typis mandaverat, qui norit Hunc Legatum, cui nomen erat ANTONIO DONATO, ad ſuos anno milleſimo ſexcenteſimo decimo nono rediiſſe *; eodem ſcilicet anno, quo Inventum ſuum patefecerat HARVEIUS; annoque quarto ante obitum PATRIS PAULI, qui e Vita exceſſit anno milleſimo ſexcenteſimo viceſimo tertio. Si enim quod de LIBRO HARVEII narrat ENTIUS, id de MATERIE libri, quam anno 1619. in PRÆLECTIONE noſtra CHIRURGICA expoſuerat, et quam non ante annum 1628. typis mandabat, interpretamur, (quæ ſane interpretatio nequaquam eſt dura) facile videbimus hanc ENTII narratiunculam cum PATRIS PAULI morte optime congruere. Non vero ſine riſu audienda eſt iſta de PATRE PAULO FABRICII ab AQUAPENDENTE fidei hoc arcanum ſuum committente Fabula. Quid enim PAULUM potius quam FABRICIUM, quominus in lucem proferret hoc inventum, impediret? impediretne fulminis Papalis metus, aut contumelioſa Vulgi vociferatio? Quid? Illumne, quem vultus inſtantis Tyranni a Tyrannide ipſa oppugnanda arcere non potuerat, illumne, inquam, vana incerti remotique periculi ſuſpicio a

* Vid. NANI, Vol. I. p. 181.

propoſito

propofito ejus deterreret? Si eum ab errore populari et lucrofo impugnando ira atque odium, quæ contra eum excitaverant fuperftitio et nequitia, avertere non potuerant, poffetne ille ab opinione fimpliciter philofophica (in qua pervulganda incertum, fiquod ullum, fuiffet periculum, certum vero gloriæ atque immortalitatis propofitum fuiffet præmium) propaganda facile abfterreri? At fi majorem ei metum in hoc cafu quam in illo injicere potuiffe fuperftitiofam Temporis conditionem concedemus, cur FABRICIO, qui, utpote in eadem regione degens, eodem cohiberetur timore, arcanum fuum crederet? cur non illud, quemadmodum FABRICIUS ipfe feciffe dicitur, poft mortem fuam pervulgandam refervaret? aut, fi id, dum vixit, proferri maluit, cur non amico cuidam fuo conjunctiffimo, celato fuo nomine, proferendum ea conditione committeret, ut tanti inventi gloriam vero ejus Inventori poft mortem ejus vindicaret? Quis autem HARVEIUM tanta neceffitudine cum PATRE PAULO conjunctum fuiffe unquam afferuerit? aut, quifnam, obfecro, amicum fuum ita fallere potuiffe HARVEIUM unquam crediderit, qui de moribus atque ingenio ejus tantillum audiverit? Hactenus contra fabulam de PATRE PAULO et FABRICIO ab AQUAPENDENTE probabiliter argumentatus fui; eo fcilicet propofito, ut, quantum omnibus ludibrio effe debeat, copiofius oftenderem; quod nifi in animo mihi fuiffet, eam falfiffimam effe uno Facto demonftraffem. Si enim in FABRICII Scriptis nulla de Sanguine circumacto occurrit mentio, nemo mentis fanæ eum de tali fanguinis motu unquam fomniaffe exiftimabit. Quid vero ad hanc rem fpectans ibi extat præter Venarum VALVULAS? Hæ quidem, quippe quæ fanguini verfus COR movendo evidenter inferviunt, folertem inveftigatorem adducere poffent ut crederet fanguinem non per Venas a Corde ad Artuum extremitatem propelli: Et profecto mirum eft FABRICIUM, qui eo ufque progredi potuerat, non ultra progredi potuiffe. Longe folertius hanc rem indagavit HARVEIUS; qui, valvularum ufu femel inveftigato, verum Sanguinis motum cito odoratus fuit: Venarum enim VALVULÆ (ficut nobiliffimo BOYLEO HARVEIUS ipfe retulit *) illum primo adduxerunt ut fufpicaretur Sanguinem a CORDE ad COR, quafi a Fonte ad Fontem, perpetuo circumagi. Cum enim Valvulæ, quominus fanguis a Corde per Venas emitteretur, prohibere viderentur, ex iis argumentum fumfit probabile Vir acutiffimus, Sanguinem a Corde per Arterias in Venas trajici. Quid autem harum Valvularum Repertori cum Sanguinis CIRCUITU qui nihil de eo fufpicabatur? Quid

* Vid. BOYLEI Difquifition. de CAUSIS FINAL. Prop. II.

refert

refert VALVULAS VENARUM reperisse si nihil praeterea FABRICIUS repererit? Si nihil post eas repertas de vero Sanguinis motu subolfecerit? Cordis Valvulae (quarum opera in Sanguine circumagendo non minus quam Venarum Valvularum utitur Natura) Veteribus fuerunt bene cognitae: Quis vero exinde unquam collegerit Sanguinis CIRCUITUM illos non fugisse? Cur Valvulae Venarum detectae FABRICIUM non ignorasse CIRCUITUM arguerent, et Valvulae Cordis, quae ad Sanguinem circumagendum non sunt minus necessariae, Veteres eundem perspexisse non arguerent profecto non video.

P. 13. QUOD ILLI, DENIQUE, VIX SUBMONUERANT, IPSE EXPOSUIT, PROBAVIT, STABILIVIT.] Non diffitendum est illos conjectura id assecutos esse, Sanguinem scilicet a Ventriculo Cordis dextro in sinistrum per pulmones derivari*: Quam longe vero discrepaverint ea, quae illi omnesque Recentiores alii ante HARVEIUM de Sanguinis CIRCUITU excogitaverant, ab iis, quae Nostras ipse de eo palam protulit, ex eo judicare licet, quod, quicquid de ea re (annis quinquaginta amplius antequam HARVEIUS Hoc inventum suum COLLEGIS aperuerat suis) innuerant Recentiores alii, id omne tanquam temere dictum ab omnibus ejus saeculi Doctis praetermissum et neglectum fuit: Simul atque vero librum suum DE MOTU CORDIS ET SANGUINIS ediderat HARVEIUS, subitaneo tanti luminis fulgore excitati ad eam rem exquisitius investigandam omnes ubique gentium Anatomici se accinxerunt: Cujus libri tanta fuit Veritas, ut contra fictas hominum Antiquis nimium deditorum Insidias, Calliditatem, atque Invidiam, facile se per seipsam defenderit.

P. 14. CUR ULLA HUJUS UTILITATIS AB HARVEII INVENTO DERIVATAE EXEMPLA PROFERAM?] Praeter nostrum Propositum est pleraque in THERAPEUTICAM Artis nostrae Partem ab Invento HARVEIANO derivata commoda hic loci recensere; quae librum dedita opera scriptum, et plus otii quam quod nobis suppetit, requirunt. Hoc autem obiter notare liceat; si nullum aliud medici ex Hoc Invento ceperant emolumentum quam quod omnia ea, quae observarat Antiquorum Sedulitas, explicaverit et confirmaverit, hoc minime contemnendum esse.

* Vid. SERVETI Christianism. Restitut. & REALD. COLUMB. Anat. LIB. VII. & AND. CAESALPIN. Quaest. Peripatetic.

P. 15.

P. 15. QUI QUANTUM LUCIS A PHYSIOLOGIA NOVA, EX SANGUINIS CIRCUITU NUPERRIME DEMONSTRATO, MOX ORITURA ACCEPTURÆ ESSENT MORBORUM CAUSÆ JAM ANTE ANIMO PROSPICIENS.] Mortuus eſt GULSTONUS anno 1632 ſc. decimo tertio poſtquam INVENTUM ſuum COLLEGIS ſuis patefecerat HARVEIUS; qui id cum iis anno 1619 primo communicabat.

P. 16. HIC, DENIQUE, EAM FIBRARUM ANIMALIUM PROPRIETATEM, QUÆ FACIT UT EÆ SINE SENSU IRRITENTUR, PRIMUS NOTAVIT ET NOMINAVIT.] Vid. GLISSON. Tractat. De VENTRICUL. et INTESTIN. CAP. VII. SECT. III. ubi ad hunc modum de hac PROPRIETATE loquitur. "Fibræ Muſculorum in animalibus defunctis acribus et pungentibus liquoribus tactæ, ſe contrahunt. Item omnes muſculi, in defunctis perceptione frigoris excitati, ſe tonico motu fortiter conſtringunt, et corpus rigidum efficiunt. Corda animalium aliquorum exempta, immo et diſſecta adhuc pulſare nituntur. Quid opus eſt pluribus? Hinc ſatis certo inferre licet FIBRAS ABSQUE SENSUUM AUXILIO POSSE IRRITATIONEM PERCIPERE ET CONFORMITER SE MOVERE." Vid. etiam SECT. VI. ejuſdem CAP. ubi ſic ſcribit Vir Doctus. "Quoties ea (ſc. cauſa irritans) non ſenſu, ſed ſola PERCEPTIONE NATURALI dignoſcitur, Hæc SOLA eſt, quæ FIBRAS IRRITABILES conſtituit." Ex quibus verbis ſatis conſtat D[um] TISSOTUM, qui cl. HALLERI Diſſertationem in linguam Gallicam vertit, non animadvertiſſe quam plene hanc Proprietatem intellexerit GLISSONUS †; quam in Fibris quibuſdam Animalibus inſitam eſſe ubique aſſeruit: Quod non modo eum feciſſe, ſed vocem etiam IRRITABILITAS ipſam excogitaſſe ingenue fatetur HALLERUS. ‖ Nihil autem certe fuit unquam ineptius quam quod Vir doctus, de GLISSONI laudibus derogandi cauſa affirmare non dubitavit; eum nempe, cum corda Animalium corporibus exempta pulſare, fibraſque, in Animalibus defunctis acribus liquoribus tactas, ſeſe contrahere animadverterat, nihil amplius comperiſſe quam quod LANII ipſi quotidie vident: Quod ſane idem eſt ac ſi dixiſſet NEWTONUM, cum GRAVITATEM Materiæ Proprietatem eſſe invenerat nihil aliud reperiſſe quam quod Ruſticus quilibet ante intellexerat, qui Pomum ex Arbore in terram decidere unquam viderat. Nemo enim certe INVENTORIS nomen ex eo ſibi arrogare debet, quod hoc aut illud corporum accidens,

† Vid. DISCOURS PRELIMINAIRE, P. XI.
‖ Vid. COMMENTAR. SOC. REG. SCIENT. GOTTING. Tom. II. P. 155.

ſenſibus quotidie occurrens, obſervaverit: Ille vero ſolus INVENTOR eſt habendus, qui, ex idonea Accidentium ſæpiſſime animadverſorum copia, hanc aut illam Corporis cujuſlibet PROPRIETATEM collegerit; eamque LEGEM NATURÆ eſſe primus INVENERIT. Si igitur GLISSONUS non modo IRRITABILITATEM in fibris quibuſdam animalibus inſitam eſſe primus animadverterit, ſed eidem Fibrarum Proprietati, pro lege Naturæ ſibi habitæ, etiam nomen primus dederit, quid aliud quæſo, præterquam hanc Proprietatem pluribus experimentis confirmare, facere potuit cl. HALLERUS? quem omnium luculentiſſime eam expoſuiſſe, et quænam Partes ea præditæ ſint pleniſſime docuiſſe lubenter fatemur: TISSOTO autem minime aſſentiri poſſumus afferenti ornatiſſimum Virum eam primum reperiſſe. Longe æquius et modeſtius in hoc Negotio (uti prius indicavimus) ſe geſſit HALLERUS; Vir nequaquam iſtiuſmodi, qui gloriam ſuam non ſartam tectam eſſe judicet, niſi alienam diruerit.

P. 16. QUAMPLURIMA IN ANIMALIBUS TAM VIVIS QUAM MORTUIS &c.] Exemplum hujus IRRITABILITATIS notatu digniſſimum in Cadavere Nobilis cujuſdam, cui ægrotanti Medicus adfueram, hic prætermittere nequeo. Hujus Fauces, quæ per aliquot horas, poſtquam extremum efflaverat halitum, fuerant diductæ, irritante eas quadam materie aeri, tanto ſonitu ſubito occludebantur, ut terrorem aſtantibus incuteret.

P. 20. IN TRACTATU PERELEGANTI PERSPICUE EXPONEBAT.] In hoc libro celeberrimo inter plurima Experimenta unum ſingularis in PATHOLOGIA uſus nobis exhibuit Vir clarus; quo ſane experimento nos primus docuit quomodo Pectori inducatur Hydrops, integris adhuc aliis Corporis partibus: ligata enim Vena Cava, tranſituque Sanguinis verſus Cor impedito, ſtatim ſecedere ſerum a Sanguine in Vena Cava obſtructo; cavaque circumpoſita morboſo flumine irrigari primus demonſtravit LOWERUS. Vid. LOWER. DE CORDE. CAP. II. Animum aliquando mihi ſubiit ſuſpicari fuſcum iſtum liquorem, qui ex Herniis laborantium Pelvi, ſecante Chirurgo, effluere ſolet hoc Fonte interdum derivari. Non ignoro clariſſimum HALLERUM hunc liquorem NATURALEM et CONNATUM Abdominis Hoſpitem eſſe exiſtimare *: Cum vero eum tanta Copia, diſſecto Peritonæo, erumpere aliquoties viderim, quanta nulli naturali Corporis humori reſpondere poterat, ad ſuſpicandum ductus

* Vid. HALLERI Opuſcul. Patholog. P. 65.

ctus sui hunc liquorem maxima ex parte fuisse serum a sanguine compresso separatum, quod per vasorum Poros in Pelvim evaserat.

P. 21. PLURIMA IN EUM FINEM EXPERIMENTA EXCOGITAVIT.] Complures de hujus Inventi honore cum LOWERO certaverunt. Ipse vero hanc gloriam a DIONYSIO quodam in GALLIA ei illam præripiente in CAP. IV. sui libri sibi jure vindicavit. Atque hujus Inventi famæ quam tenax fuerit Vir clarus ex ipsius verbis, quibus huic Capiti finem imponit, facile judicare possumus. " Interim (inquit) hoc saltem Gentis " nostræ seu felicitati seu etiam laudi tribuatur, quod uti HARVEIUS " sanguinem intra propria vasa CIRCULANTEM corpori suo vitam præ- " stare primus docuerit: Ita et eum extra corporis sui ambitum ad alterius " salutem transferri posse a NOBIS primo detectum est." Quamobrem ex hoc præclaro Invento uberiores MEDICINA non ceperit Fructus prorsus nescio, nisi propterea fortasse evenerit quod LOWERI sagacitati parum responderit Posterorum Industria. Utcunque vero hæc Res se habuerit hoc certe constat; quod, etsi DIONYSIO, (quippe qui de hoc Invento nullam fecerat mentionem nisi integro post anno quam LOWERI Experimenta publici juris facta sunt) nullo modo illud sibi arrogare licet, plures tamen ejusdem Inventi Auctores fieri possint; sicut evenisse fertur in PULVERE PYRIO componendo; cujus Inventor alter olim in Regno SINENSI vixisse dicitur, alterum in EUROPA recentiorem extitisse certo scimus; ideoque, quisquis hoc Inventum præter LOWERUM jure sibi vindicaverit, ille proculdubio, salvo LOWERI honore, illud vindicare poterit.

P. 23. SPECIFICUM NUNQUAM SATIS LAUDANDUM PRIMUS NOSTRATIUM FELICITER ADHIBUIT.] Vide MORTONI Πυρετολογίαν. P. 132. Ubi constat illum ab anno 1667 CORTICE PERUVIANO usum esse. Anno autem priore (sc. 1666) SYDENHAMUS, etsi CORTICEM " in QUARTANARUM declinatione prudenter et caute adhibitum " aliquando profuisse et Paroxysmos omnino sustulisse inficias ire non vult, " tamen SPECIFICUM, quod Intermittentium cursum non SOLUM INHIBEAT sed etiam OMNINO ABRUMPAT, adhuc desiderari totidem verbis " in eodem loco lamentatur." Vid. METHODUM CURANDI FEBRES &c. a SYDENHAMO EDIT. anno 1666; quam quisquis contulerit cum CAP. de INTERMITTENTIBUS OBSERVATIONUM MEDICAR. edit. anno 1675, Ille fateatur necesse est SYDENHAMUM ab anno 1666 ad 1675 Corticem non nisi parce et caute adhibuisse; atque id remedium tam

 TERTI-

TERTIANIS quam QUARTANIS mederi potuisse anno 1667 nondum animadvertisse; quo tunc temporis se quotidie usum esse in OMNIBUS Intermittentibus affirmat MORTONUS.

P. 25. QUAM EX SEIPSO ALIIS MEDICINÆ SCIENTIAM CONSTITUISSE.] Non DOGMATICAM quidem Disciplinam, qua GALENUS eam corruperat, (ID QUOD FACILE FACTU SIC SATIS SIT) ampliando, sed HIPPOCRATICAM Viam, (QUOD ESSET VALDE ARDUUM) qua sola ad veram MEDENDI Artem progrediendum est, jamdiu desertam rursus indicando et insistendo.

P. 28. HUNC PERIPNEUMONICO ESSE GENERE PRIMUS INTELLEXIT MEADUS.] Hujus morbi SPECIEM non satis intellexisse videtur SYDENHAMUS. Etsi enim tussim pectoralibus delinire solitus est, morbumque inflammationis aliquando participem esse, immo et sanguinem liberaliter interdum extrahendum esse existimavit, symptomata tamen ejus non genuinæ PERIPNEUMONIÆ esse sobolem, sed PERIPNEUMONIAM tantum MENTIRI autumavit; Venamque non omnibus Morbi temporibus, urgente tussi, secari jussit, "sed post Morbi solummodo discessum, "vel si ARTIFICIALI aut ADSCITITIO calori debeantur symptomata, "eam secandam esse concessit *." MEADUS autem, PERIPNEUMONICO hujus morbi genere penitus perspecto, tam NATURALEM quam ARTIFICIALEM ejus calorem temperandum esse censuit, omnibusque ejus temporibus, urgente tussi, Venam secandam esse PRIMUS docuit; eamque, ineunte morbo, plerumque secando, ne atrociora, quæ sub finem morbi ingruere solent, acciderent symptomata, feliciter providit ‡.

P. 39. HOC DUCE TRUCULENTISSIMUM NON MODO VITÆ, SED FORMÆ ETIAM HUMANÆ HOSTEM SUPERAVIMUS.] Libellum omnino ineptum, VARIOLAS INSITITIAS damnandi causa Gallice scriptum, † Parisiis nuper edidit Medicus quidam HIBERNICO-GALLICUS. Hunc equidem Auctorem, qui plurima de Rebus ANGLICIS, quæ falsa esse scire et potuit et debuit, temere effutiit, minime dignum (utcunque titulis insignitum medicis ||) censere possumus qui a Nobis reprehendatur.

* Vid. SYDENHAM. Opera LUG. BAT. edit. p. 198, 199. & 589.

‡ Vid. MEAD. de MORBILL.

† DISSERTATION SUR INOCULATION PAR M. CANTWEL || DOCTEUR REGENT DE LA FACULTE DE MEDICINE EN L'UNIVERSITE DE PARIS, ANCIEN PROFESSEUR DE CHIRURGIE LATINE, ET PROFESSEUR DES ECOLES DE MEDICINE.

Cum vero FACULTAS MEDICA PARISIENSIS Opuſculum ejus futiliſſimum ampliſſimis verbis approbare, adeoque id pro ſuo agnoſcere non dedignata fuerit, Nos, qui ingenio non ſumus adeo inhumano, ut Nationem eruditam in re tanti momenti falſis Narratiunculis, tanta auctoritate editis, decipi patiamur, nonnullas earum hic loci refutare non gravabimur: Cætera ejus libelli falſa et inepta aliis, quibus otium et voluntas non deſint, animadvertenda relinquemus.

In Diſſertationis ſuæ P. 4ta aſſerit Dnus DOCTOR "ſe AGATHOPOLI vidiſſe nobiliſſimum LINDECOLINÆ COMITEM, cujus Frater natu maximus VARIOLIS perierat INSITITIIS; et COMITEM ipſum ab hoc artificioſo VARIOLARUM genere in CACHEXIAM, qua tunc temporis laborabat, conjectum eſſe." Narravitne Dno DOCTORI hoſce funeſtos VARIOLARUM INSITITIARUM exitus COMES illuſtriſſimus Ipſe? Etſi Auctoris verba Lectorem ingenuum ut ita credat facile adducere poſſunt, minime tamen ita credendum eſſe affirmamus. COMES enim ipſe digniſſimus, pro inſigni ſuo Veritatis tuendæ ſtudio, veniam Nobis concedere dignatus eſt ſuo Nomine palam declarandi, omnia, quæ de eo et Fratre ejus retulit Hic Auctor HIBERNICO-GALLICUS, eſſe falſiſſima. COMITIS honoratiſſimi Frater, qui eo tempore, quo VARIOLÆ ei inſerebantur, tenui erat valetudine, per quinquennium integrum, poſtquam mitiſſimas INSITITIAS expertus erat, multo firmiore utebatur: Poſtea vero neglecta tuſſicula, qua forte corripiebatur, in PHTHISIN incidebat.

Neque minus falſum eſt quod de CACHEXIÆ, qua poſt VARIOLAS INSITITIAS COMITEM ipſum laboraſſe ait, origine affirmat. Nam VARIOLAS NATURALES paſſus fuit COMES LINDECOLINÆ; atque INSITITIAS nunquam ſubiit. Hæc, annuente COMITE honoratiſſimo, palam aſſerimus: Qui de VARIOLIS INSITITIIS quid ſentiat, ex eo judicet Lector æquus; quod Liberis ſuis hoc ipſo anno VARIOLAS inſeri juſſerit; quos Amicum meum doctiſſimum Dnum WILMOT, Medicum Regium Ordinarium, curaviſſe novimus; Dno HAWKINS Chirurgo Regio digniſſimo Partes ſuas peragente.

In eadem Pagina COMITIS alterius nobiliſſimi (ſc. de INCHIQUIN) Filium unicum has VARIOLAS pernicioſas artificiales perdidiſſe aſſerit Auctor humanus; atque quaſi Mors ipſa Juvenis egregii non ſatis atrox fuiſſet malum, oratione grandiore hanc acerbam rem exaggerat;

gerat; quantasque opes infelix Puer moriendo amiserit Nobis referre non gravatus est. Narratiunculam hanc, ut opinamur, ab aliquo ex iis, quorum potius linguis quam suis oculis credere malle videtur *, accepit Auctor candidus. Sit ita quidem; attamen falsum est quod asseruit: VARIOLAS INSITITIAS nunquam subiit Puer nobilis: De cujus rei veritate Vir amicissimus Dominus DOCTOR WILMOT Nobis est Testis clarissimus, qui duobus aliis celeberrimis, quos præter eum ad Puerum moribundum convocabant Parentes ejus perillustres, Medicis est Superstes.

Quid vero si aliam Fabulam non minus falsam divulgaverit Vir imprudens? Quid dices, Lector benevole, si in Pag. 6ta " VARIOLAS INSITITIAS jamdiu in ANGLIA damnatas esse, et primarios BRITANNIÆ Medicos, depositis suis de VARIOLIS istiusmodi præjudicatis opinionibus, in illas jamdudum invehi cœpisse, tanquam res apud omnes pervulgatas, asseruerit?" Quis Viro credulo hanc confecit Fabulam? quæ tam longe a Veritate abest, ut ne unum quidem e PRIMARIIS BRITANNIÆ MEDICIS sciam, qui non eas nunc commendet, atque in iis curandis non creberrime versetur. Hoc verum esse sciunt nonnulli illustriores CATHOLICI, qui liberos suos ut VARIOLÆ iis insererentur, Medicorum PRIMARIORUM BRITANNICORUM fidei mandare aliquando dignati sunt. Sed ut omnem de hac re dubitationem tollamus, SENTENTIAM, quam de VARIOLIS INSITITIIS in COMITIIS suis COLLEGIUM REGALE MEDICORUM LONDINENSIUM nemine contradicente nuper tulerunt, ex Annalibus COLLEGII exscriptam hic subjungemus.

QUONIAM COLLEGIO NUNTIATUM FUIT, FALSOS DE VARIOLARUM INSITITIARUM IN ANGLIA SUCCESSU ET EXISTIMATIONE APUD EXTERAS GENTES NUPER EXIISSE RUMORES, EIDEM COLLEGIO SENTENTIAM SUAM DE REBUS HISCE AD HUNC MODUM DECLARARE PLACUIT: VIDELICET, ARGUMENTA, QUÆ CONTRA HANC VARIOLAS INSERENDI CONSUETUDINEM IN PRINCIPIO AFFEREBANTUR, EXPERIENTIAM REFELLISSE; EAMQUE HOC TEMPORE MAJORI IN HONORE APUD ANGLOS HABERI, MAGISQUE QUAM UNQUAM ANTEA INTER EOS NUNC INVALESCERE; ATQUE HUMANO GENERI VALDE SALUTAREM ESSE SE EXISTIMARE.

* Vid. P. 2 & 3.

Neque

Neque animadverſione minus gravi dignum eſt, quod in P. 38[va] de COMITIS de BLESSINGTON Filio natu maximo retulit Vir incautus. Namque in iſto loco, quo probare ſtudet VARIOLAS NATURALES interdum INSITITIAS ſecutas eſſe, ad hanc opinionem confirmandam RUMOREM citat de hoc Puero nobili, NATURALIBUS haud ita pridem extincto, quem, teſte D[no] DOCTORE, INSITITIAS in ANGLIA antea ſubiiſſe vulgaverat Fama; pro cujus tamen RUMORIS veritate ſpondere minime audet. Cur igitur RUMOREM, cujus falſitatem facile noſſe potuit, in opinionis ſuæ teſtimonium adducit, niſi ut ex ejus mentione occaſionem arripiat innuendi Medicum, qui Juveni VARIOLIS NATURALIBUS laboranti adfuerat, hoc de VARIOLIS INSITITIIS factum ſcientem diſſimulaſſe? cujuſmodi diſſimulationem bono Cive prorſus indignam eſſe inquit Vir ſincerus. Nec immerito; at certe non tam indignam, quam ut Infamiam alicui inuras operam dare ſimulando eam ab illo avertere. Sed ad rem redeamus. Hæc, de COMITIS de BLESSINGTON Filio, VARIOLIS INSITITIIS in ANGLIA affecto, tota Fabula eſt falſiſſima; quas ſi expertus erat, nondum fortaſſe ad plures migraſſet: NATURALIBUS ſaltem (quo fato eum interiiſſe non fateri nequit D[nus] DOCTOR ipſe) non ſuccubuiſſet.

Quid plura? Hanc artificioſam VARIOLAS ſubeundi viam omnes Nos ANGLI, a Plebe ad Principes, nunc approbamus; eamque omnes, quotquot medendo exercemur, HUMANO GENERI conſervando maxime accommodatam eſſe jamdiu perſuaſi ſumus. Hanc itaque non modo quotidie perſequimur, ſed eam quoque, pro humanitate noſtra, Nationibus exteris commendatam habere volumus. Si quæ autem ſive Superſtitione ita occæcantur, ut tantam, a Cœlo oblatam, ſalutem aſpicere nequeant, ſive a Novitate omni qualicunque ita ſunt averſæ, ut eam accipere nolint, Nos cum Poeta celeberrimo vovere non dubitabimus

DI meliora PIIS, Erroremque HOSTIBUS illum!

FINIS.

ERRATA.

P. 43. l. 25. *pro* Sanguinem a Corde *lege* Sanguinem a Corde receptum. l. 28. *pro* uno vaſe *lege* uno vaſe circulari. p. 48. l. 11. *pro* afferenti *lege* aſſerenti.